

det ærede Medlem nu saa dette Spørgsmaal fra en ny Side, idet han sagde, at hvis det er rigtigt, at Fabrikkerne tjener saa meget paa Cementen som omtalt, skulde den Andels-Cementfabrik, vi har, sørge for at bringe Priserne ned. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Og jeg skulde i endnu stærkere Grad fremhæve dette, for saa vidt det var min Opfattelse, at Andels-Cementfabrikken evnede at bringe Cementpriserne ned. Det er min Opfattelse, at Lederne af den danske Andelscementfabrik har Villie dertil. Men det er jo Forhold, i hvilke Pengene har en kolossal Betydning, og Andelscementfabrikken har efter min Formening ikke den fornødne Magt til at udføre det, som det ærede Medlem ønsker. Men den vokser sig forhaabentlig stærk i økonomisk Henseende, og saa vil den sikkert ogsaa udføre den Mission, det ærede Medlem vil have den til. Og det samme maa jeg ogsaa sige om Arbejdernes kooperative Foretagender, Bageriet og Bryggeriet og Mælkeriet „Enigheden“. Det er meget muligt, at de kun mangelfuldt løser den Opgave, de har at løse. Men det er, fordi de i de allerfleste Tilfælde er smaat kørende med Pengene og som Følge deraf maa arbejde med meget dyre Laan, og de staaar overfor Foretagender, som er pengestærke og derfor har et betydeligt Forspring i Konkurrencen. Indtil de faar deres økonomiske Basis solidt grundfæstet, kan de altsaa ikke udføre den Mission, de egentlig har, fuldt ud tilfredsstillende. Jeg tror ikke, jeg behøver at gøre yderligere Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kragh.

Til det ærede Medlem Hr. Lange skal jeg sige, at jeg ligesom han tror, at den danske Handelsstand nyder Anseelse i Udlandet, og at vi i det store og hele har en respektabel Handelsstand. Men det forhindrer aldeles ikke, at der er Mennesker, som uretmæssigt fordyrer Varerne, og et Bevis herpaa er det Brev fra en stor Forretningsmand til en anden, som jeg læste op før, og hvori den ene spørger den anden, om han ikke snart kan faa den lille Kulhandler tam. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at det er et Bevis paa, at der benyttes forkastelige Midler, som man maa søge at komme til Livs. Det ærede Medlem glemte for Resten ogsaa at sige sin Mening om „Aarhus Stiftstidende“s Fremdragen af Kulaageren. Det maa dog have nogen Betydning, synes jeg, for det ærede Medlem, hvad et saa stort og anset Blad som „Aarhus Stiftstidende“ mener om Kulaageren. Det ærede Medlem omtalte ikke dette, men for-

søgte et nyt Forsvar for Konjunkturavancen, altsaa ogsaa Avancen paa Kul og lignende Varer, hvor der er de store Chancer for en saadan Avance. Jeg synes, at det ærede Medlems Betragtninger i saa Henseende ikke rigtig var paa deres Plads i denne Forbindelse. Det ærede Medlem oplyste, at man i Norge har en Priskontrol, men at denne ikke har formaaet at bringe Varepriserne ned. Det er ganske umuligt at afgøre, hvorvidt denne Priskontrol har bidraget til, at Priserne er blevet højere eller lavere. Hvis den ikke havde været, var de maaske blevet højere, end de er nu. Det ved man ikke noget om. Men det ærede Medlem erkendte selv, at man har denne Priskontrol i Norge, uden at Handelsstanden, Forretningsverdenen har beklaget sig. Det fremgik nemlig af det ærede Medlems Udtalelser.

Men det nytter ikke at strides videre med det ærede Medlem om dette. Det vil jeg derfor ganske lade ligge og til Slutning fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan ikke komme udenom den Kendsgerning, at i tidligere Tid fortalte han, men særlig det afdøde Medlem Hr. P. Th. Nielsen, som var en drabelig Forkæmper for denne Anskuelse, at naar Foderstofferne stod i høj Pris, skulde Landmændene ogsaa have højere Priser for deres Varer. Det er en ganske naturlig Betragtning. Men naar Prisen for Foderstofferne gaar ned, siger det ærede Medlem, at det har intet at betyde med Hensyn til Priserne for deres Varer; de fastsættes paa en anden guddommelig Maade. Det er en Betragtning, som ligger over min Forstand. Men den er jo indbringende for det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Standsfæller; naar man vil ræsonnere, som han gør, maa det skæppe godt i Kassen hos det ærede Medlem. Det er den eneste Trøst, vi har af det.

Det ærede Medlem skulde ogsaa slaa et lille Slag for sin berømte Frihed. Der var ikke Tale om Tvang og Ufrihed i de Kredse, hvor han hører hjemme, indenfor Landbrugsorganisationerne. Maa jeg i den Anledning oplyse, at i Kværndrup Andelsmejeris Love bestemmes det, at hvis et Medlem sælger sin Gaard, skal han betinge sig, at Eftermanden indtræder i Mejeriet. Ellers skal han betale en Erstatning svarende til hans Andel i Andelsmejeriets Gæld uden Hensyn til Aktiverne, eller mindst 50 Kr. for hver indmeldt Ko. En Gaardejer dernede i Kværndrup, Kristian Rask, vilde ikke underkaste sig denne Bestemmelse. Men hvad gør saa Hr. Pinstrups kære Stands-